

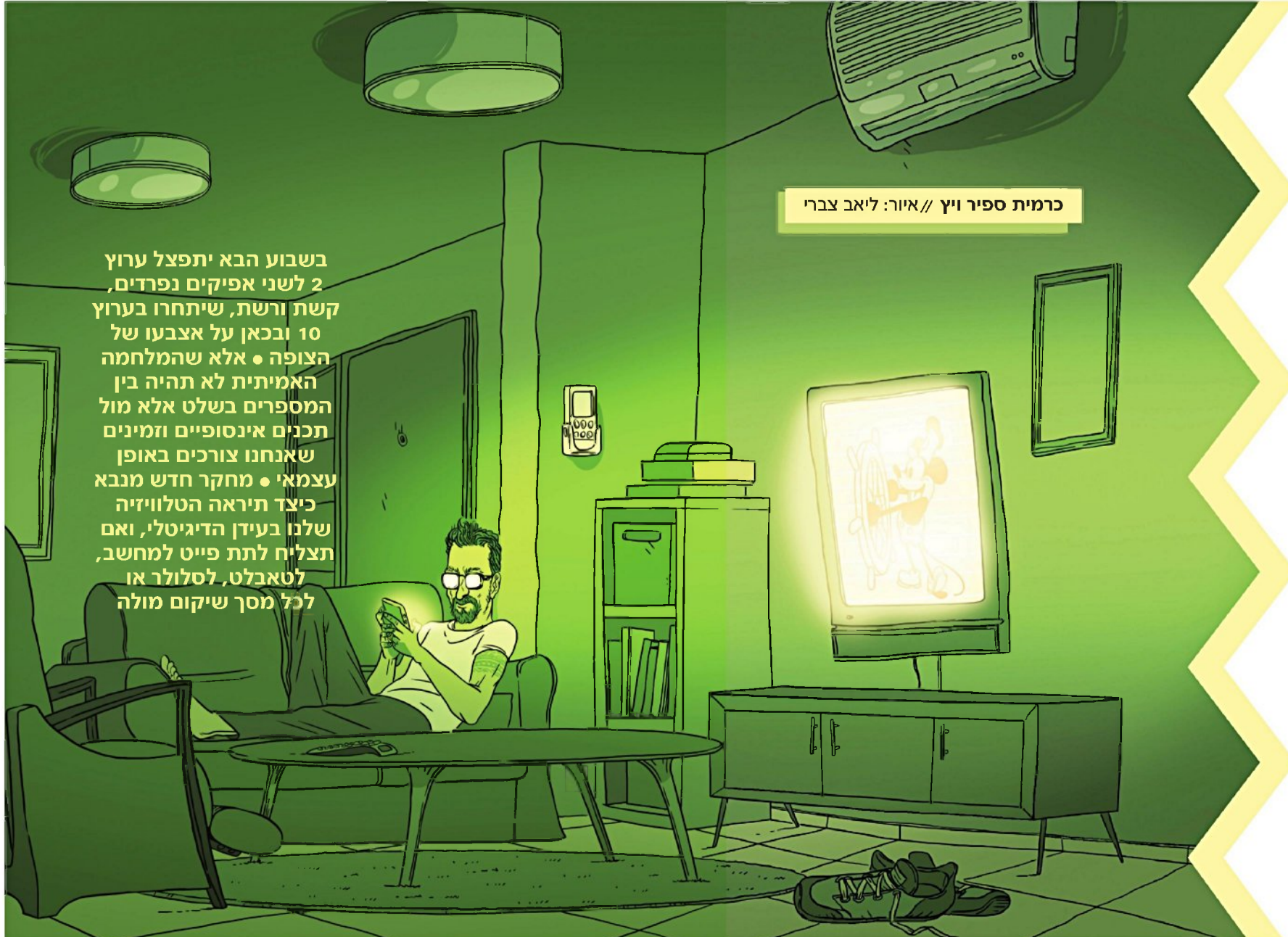

האם הסמארטפון יהרוג את הטלוויזיה? < כרמית ספיר ויץ

טאגטאפא

כרמית ספיר ויץ // איור: ליאב צברי

בשבוע הבא יתפצל ערוץ 2 לשני אפיקים נפרדים, קשת ורשת, שיתחרו בערוץ 10 ובכאן על אצבעו של הצופה • אלא שהמלחמה האמיתית לא תהיה בין המספרים בשלט אלא מול תכנים אינסופיים וזמינים שאנחנו צורכים באופן עצמאי • מחקר חדש מנבא כיצד תיראה הטלוויזיה שלנו בעידן הדיגיטלי, ואם תצליח לתת פייט למחשב, לטאבלט, לסלולר או לכל מסך שיקום מולה

בראיונות עם מפקים ויוצרים בתעשייה עלתה תובנה מערידה מבחינתם: הצופים השתנו. הם רוצים לצפות בכל זמן ובכל מסך, לבחור בעצמם את התכנים. הצעירים עוזבים לרשת ולפלטפורמות כמו נטפליקס

היה רגע בלתי נשכח. נדמה היה שזה לא יקרה לעולם, אבל עונה נוספת של הסדרה "הישרדות" הגיעה לסיומה בפרק חגיגי שבו הוכרו שמה של הזוכה. אף על פי שהעונה עצמה צולמה זמן רב קודם לכן, ההכרזה שודרה בשידור חי, והצופים בבית הוזמנו שוב ושוב להצביע ולהשפיע. לפני השידור הועלה לאתר רשת וידיאו החושף כביכול את אחורי הקלעים של צילומי העונה, עם דגש על היכביכול. ישראל היא המקום היחיד בעולם שבו פרק הסיום של "הישרדות" משודר בשידור חי, והמטרה ברורה: לחייב את הצופים לשבת מול הטלוויזיה וכך גם להיספר במדידות הרייטינג. למרות המאמצים להפוך את הצופים לשותפים פעילים, זה לא עבד: אחוזי הצפייה היו נמוכים בהשוואה לתוכנית הסיום של העונה הקודמת.

לא בכך תמות צרותיה של מי שהייתה השליטה הביתית מעוררת: עם פיצולו בימים הקרובים של ערוץ 2 לשני ערוצים נפרדים המשדרים שבוע שלם, לא ברור אם יש מספיק צופים לכל הערוצים. הרייטינג צונח משנה לשנה, וקהל הצופים מתבגר. ערוצי טלוויזיה בכל העולם מחפשים את דרכם בעולם הדיגיטלי, תרים אחר הקהל הצעיר ומנסים להניח את היד על מודל עסקי חדש כמו מכירת פרמטים לחו"ל. מה שבטוח: התעשייה צריכה לשנות גישה ולרכוש מיומנויות חדשות. הנה, ממש לאחרונה הכריז BBC על תוכנית שבה העובדים הצעירים יחנכו את המבוגרים וילמדו אותם את עקרונות העולם הדיגיטלי.

בספרה החדש "פארה-אינטראקטיביות והטלוויזיה בעידן הדיגיטלי" (הוצאת לקסינגטון) מסכמת ד"ר אורנית קליין-שגריר מהחוג לתקשורת ופוליטיקה במכללה האקדמית הדסה את ממצאיו של מחקר ייחודי שבו בדקה את ניסיונות ההסתגלות של ערוצי השידור בטלוויזיה בעידן הדיגיטלי. הטענה המרכזית: מנהלי הטלוויזיה ויוצריה מבינים היטב את השינויים שחלו בסביבה התקשורתית וגם את השינויים בקהל הצופים, אבל לא בטוחים אם וכיצד אמורה הטלוויזיה להשתנות כדי להימנע מהאטגרים.

מאחורי הקלעים

בראיונות שערכה קליין-שגריר עם מפקים ויוצרים בתעשיית הטלוויזיה, עלתה תובנה אחת מטרידה מבחינתם, כזו שתאלץ את הטלוויזיה לשנות את פניה: הצופים השתנו. "הרגלי הצפייה השתנו - רוצים לצפות בכל זמן ובכל מסך, רוצים לבחור באופן אישי את התכנים, רגילים להיות פעילים בסביבה אינטראקטיבית ולהפוך ליוצרים בעצמנו", היא אומרת. "זה נקרא 'תרת' בות השתתפות'. הצופים כבר לא פסיביים אלא מצלמים, עורכים, מעלים ליוטיוב, ולכן גם רואים בעצמם מביני דבר".

יש הפנמה?

"המפקים מבינים את זה וגם שהם מאבדים את הקהל הצעיר לטובת הרשת ופלטפורמות הזרמת וידיאו כמו נטפליקס. הם גם מבינים את הסכנה הכלכלית שטמונה בשינויים הללו. הרי המודל העסקי של הטלוויזיה עדיין בנוי על הפסקות פרסומות שהמחיר שלהן נקבע על פי מספר הצופים. אז מה עושים? יש כאלה שטוענים ש-

לוויזיה היא טלוויזיה והיא לא צריכה להשתנות. תספר סיפורים טובים, תעשה טלוויזיה טובה, ותמיד יהיו לה צופים. מצד שני, יש כאלה שאומרים שהטלוויזיה צריכה להיות אינטראקטיבית, לפעול בפלטפורמות דיגיטליות, לאפשר לצופים להיות מעורבים".

מה מצאת שקורה בפועל?

"מעין אסטרטגיית ביניים: קראתי לזה 'פארה-אינטראקטיביות' כי זה כמו חיקוי של אינטראקטיביות. הטלוויזיה היא עדיין חד-כיוונית ולא באמת יכולה לאפשר לצופים להפוך להיות מפקים, אז היא קצת עושה כאילו. האנשים שיודעים איך לעשות טלוויזיה משתמשים בכיילים שלהם כדי לתת לצופים תחושה כאלו מתאפשרת לנו אינטראקטיביות. למשל, יוצרים את הרושם שהיינו שותפים בתהליך ההפקה - מראים לנו צילומים מאחורי הקלעים. אבל זו חשיפה מאוד מוגבלת של תהליך ההפקה, אם בכלל. בווידיאו של מאחורי הקלעים של 'הישרדות' שעלה לאחרונה לאתר של רשת, כל מה שני-תן לראות זה את חוויותיו של מגיש התוכנית גיא זורארץ באתר הצילומים. אנחנו לא רואים את המשתתפים, כמעט בכלל, לא את אנשי ההפקה, את התנאים שבהם חיים המתמודדים, את ישיבות ההפקה והתסריטים המוכנים, שלא לומר המניפולציות".

מה זה נותן?

"הצופים מקבלים תחושה שהם מחליפים מקום עם המפקים. זה מטשטש את הגבולות בין הפקה של תכנים לבין צריכה שלהם, כפי שקיים בצורה מובהקת בעולם הדיגיטלי, אבל לא באמת בעולם הטלוויזיה".

אחורי הקלעים הטלוויזיוניים הפכו לחלק בלתי נפרד מהחוויה, ולא רק בארץ: בארצות הברית זכתה הסדרה "רוק 30" (NBC) בכיכובה של טינה פי להצלחה עצומה. גיבוריה הם אנשי תעשיית הטלוויזיה, המעורבים בהפקת תוכנית בידור פופולרית. הסדרה הבריטית "השעה" התרחשה מאחורי הקלעים של תוכנית חדשות ב-BBC, וכך גם הסדרה "Newsroom" האמריקאית.

כמעט כל התוכניות המרכזיות ששודרו בזמן צפיית שיא במהלך תקופת המחקר בערוצים 2 ו-10 לוו בתכנים מגוונים של אחורי הקלעים: תוכניות של "הצצה מאחורי הקלעים", קדימונים, אייטמים ייעודיים בתוכניות אחרות וסיקור חדשותי של תהליך ההפקה. למשל, בעזרת אפליקציות ותכנים מסייעים באתרי האינטרנט הנלווים לתוכניות.

שתי דוגמאות בולטות לתוכניות כאלה הן "רוקדים עם כוכבים" (רשת) ו"כוכב נולד" (קשת) בערוץ 2. ב"רוקדים עם כוכבים" הצופים הוזמנו להיכנס במהלך כל שעות היום לאזור באתר האינטרנט של התוכנית ולצפות בשידור חי מתוך חדרי החזרות שבהם התאמנו המשתתפים. קליין-שגריר מזכירה כי הצילומים נראו כאילו בוצעו במצלמות מעקב פשוטות ובאיכות ירודה, ולוו בסאונד עמום וקשה להבנה של המתרחש. "כזמנים מסוימים חדרי החזרות היו ריקים, ללא פעילות, ועדיין השידור מהם נמשך, כך שגולשי האתר הוזמנו לצפות בחדר החזרות", קליין-שגריר מסבירה. "איכות הצילום והסאונד הגבירה את התחושה של מעקב עצמאי וצמוד, כאילו מדובר במצלמות מעקב של הצופים אחר המתרחש, ללא תיווך של שידור הטלוויזיה".

במקרה אחר, מפקי "כוכב נולד" בשיתוף צוות אתר "מאקו" מיקמו באחת העונות את חדר החזרות של המשתתפים באולפן הצילומים בנווה אילן, המשמש גם את "האח הגדול". "האולפן היה מרושת בעשרות מצלמות ומיקרופונים, וכך התאפשר מעקב צמוד של הצופים דרך אתר האינטרנט אחר המתרחש בכל רגע נתון במהלך השבוע שבין השידורים החיים בתוכנית", מסבירה קליין-שגריר. "האזור הייעודי באתר נקרא 'חדר חזרות לייב', והוא שידור לגולשים את המתרחש בשידור

"הצופים מצלמים, עורכים, מעלים ליוטיוב ולכן גם רואים בעצמם מביני דבר". קליין-שגריר

צילום: יגיל צבעוני

מצלמות בכל מקום. "האח הגדול" ו"רוקדים עם כוכבים" צילומים: פלאש 90, רוני אקרמן

משימה מול הטלויזיה. "הישרדות"

צילום: אוהד רומנו

דרים כשידור חי.
"זה נועד להושיב
אותנו מול השיי"

דור של הטלוויזיה כדי שניספר במדידת
הרייטינג, אבל גם לתת לנו את התחושה שתכנים נוס-
פים מתרחשים עכשיו ולכן יש לנו למעשה יכולת לה-
שפיע עליהם", היא אומרת. "מה שמעניין הוא שבמק-
רים מסוימים מדובר בתוכניות מוקלטות ולא בשידור
חי, אבל הטלוויזיה מנסה ליצור את התחושה שמדובר
בתוכנית שהאירועים הנראים בה מתרחשים עכשיו.
'הישרדות' זו דוגמה טובה, כי הפרקים עצמם מצולמים
חודשים ארוכים לפני השידור וגם עוברים תהליך עריכה
ממושך, אבל תמיד השיח הוא בזמן הווה. הצופים מו-
זמנים לראות מה מתרחש 'עכשיו' בוולט המושבעים.
הטלוויזיה מאבדת בשנים האחרונות מהחיות שלה, כי
יותר ויותר ניתן לצפות בתכנים ללא קשר לזמן השידור
שלהם: ב-VOD, בנטפליקס, לאחר שהקלטנו, ביר-טיוב.
יוצרי הטלוויזיה מנסים ליצור מראית עין של עכשוויות,
תוכנית שיש לראות אותה בזמן שידורה כדי ליצור אצ-
לנו מעורבות ומחויבות לצפייה".

כאן מתחילים שידורינו

ראשית ההיסטוריה של הטלוויזיה מיוחסת לסטודנט
גרמני צעיר בשם פול ניפקו, שהמציא ב-1884 תקליט
שמנוקבים בו חורים בכיוון ספירלי למרכז. כאשר הת-
קליט הסתובב, הוא העביר תמונה נעה על משטח. אח-
ריו תרם לעניין הפיזיקאי הגרמני קרל פרדיננד בראון,
לימים זוכה פרס נובל לפיזיקה (1909), שפיתח שפופ-
רת קרן קתודית. זו הפכה לרכיב הבסיסי של הטלוויזיה
העתידיה.

תחנות ההתפתחות של הטלוויזיה עוברות גם בסקו-
טלנד, עם יצירת שיטה מכנית לסריקה, להעברה ולק-
ליטה של תמונות נעות על ידי ג'ון לוגי באירד הסקוטי
(John Logie Baird) והדגמה ראשונה של טלוויזיה
מכנית בעלית הגג של המעבדה שלו לקהל מדענים.
ב-1927 שיגרו חוקרי מעבדות בל בשידור חי מוויי-
נגטון למנהטן תמונות מנאמו של שר המסחר הרברט
הובר באמצעות קווי הטלפון. שנתיים לאחר מכן קמה
תחנת טלוויזיה ניסיונית באנגליה, ובמעבדות בל יצאו
לדרך עם חקר ראשוני על טלוויזיה צבעונית.

אפריל 1935: היטלר מודיע על תוכניתו לסדר טל-
וויזיה בכל בית גרמני, "כדי שכולם יוכלו לראות אותו
גם בשוככם על משככם". יולי 1949: העיתון "קוריירה
לומברדו" במילאנו מודיע כי טכנאי המציא מכשיר חדש
הקולט שידורים של טלוויזיה מהקצוות הרחוקים ביותר
של כדור הארץ. ובניתיים באמריקה, בשנת 1950 מוצ-
גת לראשונה בפני הציבור טלוויזיה בצבעים, באמצעות
שמונה מקלטים בוויינגטון.

ב-1936 יוצא ה-BBC לדרך עם שידורי טלוויזיה.
באותה שנה משדרת גרמניה בטלוויזיה שלה 72 שעות
של המשחקים האולימפיים בברלין. שלוש שנים אחר
כך, אחרי שדיויד סאמוף, המכונה "הגנרל של המדיה
ההמונית", הכניס את הרדיו לכל הבתים באמריקה, הוא
נערך למבצע דומה לפרישת רשת ארצית של שידורי
הטלוויזיה. "הוספנו תמונה לצליל. הריני מודיע -

דן הטוב ביותר? הכוח כביכול בידנו, ואנחנו מוזמנים
להפוך לשותפים בבחירת הדמויות ובכתיבת הנרטיב.
המסך מלא באנשים כמוני וכמוך, כאלה שיוצאים לדייט
ראשון מול המצלמות. מישהי שנראית כמו הבת של
השכנה ממול, שחולמת להיות זמרת או רקדנית, וגם
חבורה של אנשים שייסגרו עוד מעט בבית 'האח הג-
דול', ואנחנו נוכל לצפות בהם ולחשוב איך אנחנו היינו
נוהגים במקומם אם היינו שם. האם היינו רבים על הת-
קציב השבועי כפי שהם עושים? מנהלים רומן מול המ-
צלמות? אז נכון, אנחנו עדיין בסלון על הספה, לא הגענו
לאודישנים ולא התקבלנו לתוכנית והעונה כבר התחילה
עם משתתפים אחרים, אבל מי אומר שאנחנו לא יכולים
להיות במקומם בעונה הבאה?".

האנשים הרגילים

גם כשהמשתתפים הם אנשים מוכרים, מפורסמים,
ההפקה מעבירה אותם חוויות של "אנשים רגילים",
המוכרות לנו מחיינו. בתוכנית "טיול אחרי צבא" של
כאן, פבלו רוזנברג וגל תורן יוצאים יחד אל החוויה
הישראלית המוכרת כל כך. הצופים בבית יכולים לשבת
מול המסך ולחוות שוב את הטיול הגדול, ועוד יותר
מזה: מוזמנים לספר ולשתף בסיפורים מתוך הטיול הג-
דול שלהם עצמם באתר של הערוץ.

ואי אפשר לשכוח כמוכן את השידור החי של תוכניות
שונות. מבדיקה וניתוח שביצעה קליין-שגריר לוחות
המשדרים של ערוץ 2 בין 2008 ל-2016 עולה שב-
ממוצע יותר מ-60% מזמן השידור בפריים טיים מוג-

חי, אבל בניגוד לדוגמה הקודמת של 'רוקדים עם כו-
כבים', הציולמים שהועברו היו באיכות גבוהה, עברו
עריכה ובחירה של נתב השידור האינטרנטי החי, וגם
הסאונד שהועבר היה צלול ובאיכות טובה".

מרכיב נוסף בכלון החמצן ההולך ואוזל, אומרת קליין-
שגריר, הוא הזמנה של הצופים להפוך למשתתפים בתור
כניות עם קריאות בסגנון: "אתם עומדים בפני החלטה
גורלית בחייכם? תוכנית חדשה מחפשת אתכם, היר-
שמו", או "אוהבים לבשלי? העונה החדשה של 'מאסטר
שף' מחפשת מתמודדים".

"אבל אם בחרנו שלא להפוך למשתתפים, אנחנו מו-
זמנים להשפיע על התוכנית", אומרת קליין-שגריר. "מי
יכתר לכוך הבא, מי יסולק מהבית, מי ייבחר לרק-

**ד"ר אורנית קליין-
שגריר: "הטלוויזיה
תשתנה ותסתגל.
התכנים שעדיין
מצליחים למשוך צפייה
בערוצים הם ריאליטי
וכמובן חדשות וספורט.
אלה שידורים שצריך
לראות בזמן אמת"**

יותר מ-60% מזמן הפריים טיים בערוץ 2 בין 2008 ל-2016 מוגדרים כשידור חי. קליין-שגריר: "נותנים לנו תחושה שתכנים מתרחשים עכשיו ולכן יש לנו יכולת להשפיע עליהם. אגב, לא פעם מדובר בהקלטות"

בתחושת ענווה - על הולדת אומנות חדשה בארץ זו, הוא הכריז. "אומנות זו חשובה כל כך, עד שהיא תשנה את פני החברה כולה. אומנות זו מאירה כמו לפיד של תקווה בעולם מעורער זה. היא כוח יוצר שאנו נצטרך ללמוד לנצל לתועלת האנושות כולה. הפלא הזה של מיומנויות הטכנולוגיה יביא את העולם לבתים וייצור תעשייה אמריקאית חדשה, שתשרת את הרווחה החומרית של האנשים."

פרוץ מלחמת העולם השנייה מביא להפסקת שידורי הטלוויזיה בעיצומה של הקרנת סרט מצויר של מיקי מאוס. בסיום המלחמה נמשכים השידורים מהסרט הזה ממש. ב-1952 מוערך מספר מקלטי הטלוויזיה בבתיים בארצות הברית ב-20 מיליון. כאשר 70 מיליון אנשים צופים ב-1960 בעימות שבין ניקסון לקנדי לקראת הבחירות לנשיאות, כבר ברור מי שולטת. למעשה, מי שר-לטים ולמה. סקר שנערך בקרב אנשים שליוו את העימות ברדיו בישר את ניצחונו של ניקסון. בקרב צופי הטלוויזיה, קנדי הנאה והנמרץ לקח בגדול.

בחזרה לישראל, 1955. עיתון "הצופה" מפרסם את הנתונים הבאים: "אפילו האופטימיסטים שבין יצרני הטלוויזיה לא שיערו לפני שבע שנים שתחול התפתחות כה מהירה, הן בשידורי הטלוויזיה והן ברכישת מכשירי קליטה. כיום נפוצים בעולם למעלה מ-9 מיליון מכשירי טלוויזיה ומשערים שעד 1960 יגיע מספרם ל-15 מיליון. 94 תחנות שידור פועלות בעולם ומספרן גדל בשיעור של עשר תחנות לשנה. אם תבוצענה תוכניות פיתוח הטלוויזיה באמריקה ובאירופה, יש להניח שתוך חמש השנים הקרובות אפשר יהא לקלוט תוכניות טלוויזיה כמעט בכל אמריקה הצפונית ובאירופה. באירופה קיימת קשת תחנות שידור. ביפן, בסין העממית בהודו ובמצרים נעשות הכנות דומות."

שנתיים לאחר מכן נופל דבר בישראל: עוד ועדה ממשלתית נוסדה. הפעם היא מופקדת על בדיקת אפ-שרויות הקמתו של שירות טלוויזיה ומגישה את המלצותיה לממשלה. בעיתון "חרות" נכתב על מימון הפרויקט: "חברה אמריקאית מסחרית שמתנה אותו בקבלת השירות הבלעדי לקוני המקלטים". עוד הוסבר: "הטלוויזיה, שהייתה עד כה בעיני רוב רובם של אזרחי ישראל כחלום רחוק, קפצה לפתע אל אפשרויות העתיד הקרוב יותר. בעוד שמדינות כעיראק ומצרים כבר מסיימות את

הקמת רשת משדרי הטלוויזיה בארצן ומדינות כסוריה, לבנון וירדן הנות בכך, תישאר ישראל המדינה היחידה חסרת הנשק ההסברתי החד ביותר בשטח זה. נראה לנו כי זוהי ההזדמנות הנאותה לנסות להבהיר את הגורמים העלולים להבטיח את הצלחתו של מוסד תרבותי חדש זה או לגרום לו נזק. יש לומר בראש ובראשונה: שום צרכן בר דעת לא יהיה מוכן שילעיטוהו בפרצופיהם וב-נאומיהם של מרכזי לשכות או תורמים בכוח. אם הטלוויזיה הישראלית לא תענה על צורכי היסוד של צופיה - חדשות, תרבות ובידור, מוטב שלא תהיה קיימת כלל." טלוויזיה בשחור-לבן נכנסה לשימוש בארץ בשנות ה-60. על פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בסוף עשור זה ל-23% ממשקי הבית הייתה טלוויזיה בשחור-לבן. עד אמצע שנות ה-70 ל-89% ממשקי הבית הייתה טלוויזיה כזו. בסיום העשור החלו להימכר בארץ טלוויזיות וויזיות המאפשרות קליטת שידורים בצבע. משום שמחירן היה גבוה יותר מטלוויזיה בשחור-לבן, החליטה ממשלת ישראל למנוע את הצפייה בשידורי צבע כדי לא להבליט את הפער בין עשירים לעניים ולא לעודד ייבוא. רק במהלך שנות ה-80 הוחלט לאפשר בהדרגה שידורים בצבע. ואכן, באמצע שנות ה-80 ל-80% ממשקי הבית הייתה טלוויזיה צבעונית. בשנת 2002 ל-92.4% וב-2011 ל-88%. בין הסיבות לירידה בבעלות על טלוויזיה צבעונית - עלייה באחוז משקי הבית החרדים באוכלוסייה

וכן מעבר לצפייה באמצעות מחשבים וטאבלטים. שח-קנית ראשית בהדחת הטלוויזיה ממקומה המלכותי היא רשת האינטרנט.

להתעדן ולהתנחם

ד"ר קליין-שגריר נזכרת ברגעים שבהם הבינה את כוחה של הטלוויזיה: "הייתי ילדה, וחבר של המשפחה שעבד בטלוויזיה, בערוץ הראשון והיחיד כמוכן, הציע לקחת אותנו לסיור שם. למען האמת, בעיניים של ילדה הסיור היה קצת מאכזב. הבניין היה אפרורי, ואולפן החדשות נראה לי קטן וקצת עלוב. אבל אז הוא שאל אם נרצה לראות את השדרן. הכוונה הייתה לשעון שתקתק על המסך את 30 השניות לתחילת מהדורת החדשות הערב. מובן שרצינו לראות את השעון, הוא היה בן בית אצלנו. אז עלינו לקומה החמישית, ושם בחדרון קטן ראינו מבעד לחלון לוח עץ עם שלושה מחוגים מונח על כיסא פשוט ומצלמה מכוונת אליו. לאחר הפליאה הראשונית אפילו כילדה, פתאום הבנתי את כוחה של הטלוויזיה, שהופכת לוח עץ עם מחוגים לשעון שקוצב את הידומים של מדינה שלמה. האמת היא שזה היה גם הרגע שבו החלטתי שאני רוצה לעבוד בטלוויזיה.

"בהקדמה לספר אני כותבת על החוויה הזו וגם על מקור מה הכל כך משמעותי של הטלוויזיה בחיי כילדה בזמן מלחמת יום כיפור. אבי גויס למלחמה ולא שמענו ממנו שבועות ארוכים. אני ואני היינו יושבות יחד מול הטלוויזיה, וויזיה, סורקות את המסך ומחפשות את הפנים של אבא. הטלוויזיה הייתה מקור לנחמה אבל גם לדאגה ולחרדה. עם שלם ישב מולה כל ערב במהלך המלחמה ההיא. כשהשתחררתי מהצבא, הצלחתי להתקבל לעבודה בערוץ הראשון שון שעדיין היה היחיד, ובמהלך שנות עבודתי שם הגיעו הכבלים, ערוץ 2 פרץ לחיינו ואז ערוץ 10. ואומנם הערוץ הראשון נחלש, אבל המדיום הטלוויזיוני תפס מקום הולך וגדל. לאחר שנים של עבודה בטלוויזיה חציתי את הקווים לאקדמיה בתקופה מאוד מעניינת. הזמנים השתנו, האינרנט פרץ לחיינו ושינה את כל הסביבה התקשורתית, את הרגלי הצפייה וגם את הציפיות מהתקשורת. המחקר שלי ברק איך רואים אנשי התעשייה הטלוויזיונית את השינויים ואם הטלוויזיה כמדיום ותיק ומרכזי תצליח להסתגל לסיביבה הדיגיטלית והאינטראקטיבית. ראייתי יותר מ-60 אנשי טלוויזיה וניתחתי מאות שעות שידור של הערוצים בישראל - הספר מסכם את ממצאי המחקר."

ומה התחזית כאשר לרשת וקשת?

"לדעתי לא יהיה להם קל. הרייטינג יורד והתחרות גוברת גם מול אין ספור תכנים אחרים שזמינים לנו. ועכשיו עם פיצול ערוץ 2 צפויה תחרות קשה בין ארבע ערוצים שיתחרו על תשומת הלב שלנו. אבל אני אופטימית, אני חושבת שהטלוויזיה תשתנה ותסתגל. התכנים שעדיין מצליחים למשוך צפייה בערוצים הם תוכניות הריאליטי וכמובן חדשות וספורט. אלה תכנים שבאמת צריך לראות אותם בזמן אמת. ולא נשכח שבתקופות משבר עדיין כולנו מבקשים להתעדן ולהתנחם יחד מול הערוצים המוכרים לנו."

הצלחה גדולה.
"רוק 30"
יצילום: IMDB

החוויה הישראלית.
"טיול אחרי צבא"